

han kommer her op paa Talerstolen, men vi har vist et Indtryk af, naar vi genkalder i Erindringen den Forhandling, der blev ført omkring Aaret 1919, at det ærede Medlem da havde en Tilbøjelighed til at blive noget ivrig, undertiden lidt heftig, naar han udtalte sig om Jordproblemet. Det hænger sammen med — det forstaar jeg udmærket godt, og det skal han ingen Bebrejdelse have for —, at han interesserer sig saa levende for hele dette Spørgsmaal og for den efter hans Mening bedste Udvikling deraf i de kommende Tider.

Vi gik for vort Vedkommende i sin Tid imod disse Lovforslag, som indeholdt den vigtige Bestemmelse om Ekspropriation af Jord til Udstykning til mindre Landbrug; vi gik imod denne Bestemmelse sidste Aar, og vi maa naturligvis ogsaa afvise den i Aar. Jeg skal ikke komme ind paa ret mange historiske Betragtninger med Hensyn til dette Spørgsmaal; der er jo ingen Grund til at repetere dem hvert Aar, vi har Lovforslag, der vedrører Jordlovgivningen, til Behandling her i Tinget, men jeg vil dog gerne have Lov at nævne, fordi vi fra vor Side mener, at det fremdeles maa være det afgørende med Hensyn til Jordspørgsmaalet, at vi gennem en frivillig Udstykning gennem et Aarhundrede har naaet Resultater, som man vist ikke har naaet i noget andet Land. Det mener jeg, vi maa have Lov at pege paa, og vi mener, som sagt, fra vor Side, at det i Virkeligheden ogsaa er de Baner, vi i de kommende Aar maa komme ind paa, naar nu Forholdene efter Verdenskrigen kommer i Lave. Vi har efter min Mening en Jordfordeling her i Landet, som vi kan prise os lykkelige over. Vi har Bondebruget paa de 40—60 Tdr. Land, som jo er en typisk Form for Landbrug her i Landet, og vi har det mindre Landbrug paa 10—20 Tdr. Land. Undersøger vi det statistiske Materiale, vil vi finde, at af de ca. 200 000 Landbrug, smaa og større, vi har her i Landet, har ca. Halvdelen et Areal paa over ca. 18 Tdr. Land. Jeg mener, at vi har en meget heldig Jordfordeling, som vi kan være glade og tilfredse med, og ikke mindst kan vi være tilfredse med den, naar vi ser, hvilke Vanskeligheder man staar overfor i andre Lande, hvor man har været inde i den stik modsatte Udvikling, hvorledes den sociale Spænding der er uhyre stor, idet man efterhaanden har fæstet de store Godser, der dominerer over det store jordløse Proletariat, som bor ude paa Landet i Ly af disse store Godser, og derfor ser vi ogsaa,

hvor vanskeligt det er i disse Lande at faa en virkelig rationel Løsning af Jordproblemet. Vi vil ogsaa lægge Mærke til, at naar Udlændinge, og det sker meget hyppigt, hvert eneste Aar, kommer her til Landet for at studere vore Forhold, er der ikke noget, de er mere opmærksomme paa, og ikke noget Omraade, som tiltrækker flere studierejsende, end netop vore Forhold i Landbruget og hele den Jordudstyknings, vi har haft, og de Resultater, vi har opnaaet gennem vor Jordlovgivning. Ja, saa sent som i Sommeren 1925 — altsaa den Sommer, der nu svandt — besaa den engelske Landbrugsminister med stor Interesse de forskellige Landbrugstyper, vi har her i Landet, og udtalte sig meget sympatisk om alt det, han blev Vidne til paa dette Omraade, og vi ved jo, at i England, hvor der har været nedsat en Kommission, som har med det store Jordproblem at gøre, henviser man stadig til Danmark og mener, at det vilde være heldigt for England, om dets Jordlovgivning kom ind i et lignende Spor, som vi her i Danmark har fulgt i længere Tid.

Jeg mener, som jeg allerede har udtalt, at denne Form for Udstykning, altsaa den frivillige, maa vi haabe atter vil komme til Ære og Værdighed. Vi har været inde i en vanskelig Periode, men vi maa haabe, at det efterhaanden vil trække sig i Lave, efter at vi nu har faaet Verdenskrigen noget paa Afstand. Jeg mener, at det ogsaa i høj Grad vil hjælpe, i det Øjeblik Byggepriserne bliver mere rimelige. Og saa er der naturligvis endnu en Ting, vi maa passe paa, nemlig at vi ikke fremmer en Lovgivning, der gaar i Retning af Kapitalopsparing. Vi maa have et aabent Øje for, hvor stor Betydning det har, at vi fremmer Kapitalopsparing for derigennem at faa Købekraft, saa at i alt Fald en stor Del af vore Obligationer kan afsættes paa det indenlandske Marked.

Det, vi har foretaget os fra Statens Side, er særdeles betydningsfuldt, men det er dog kun en Hjælpe Lovgivning, og det er en given Sag — det har vi ogsaa haft for Øje, hver Gang Loven er blevet revideret —, at vi maa drage os de Erfaringer til Nytte, som vi har gjort ude i det praktiske Liv. Vi har jo været inde paa det Princip, der efterhaanden vistnok har faaet alle Partiers Tilslutning, at vi skulde have saa store Landbrug frem, at de kunde give tilstrækkeligt Arbejde for Familien, saa at den ikke behøvede at søge Arbejde hos andre. Det har ved de forskellige Revisioner ført til, at Jordlodderne efterhaanden er blevet